

Sygnatura akt: V GC 1100/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 25 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – L. B.

przeciwko – W. Z., Ł. Z. i K. Z.

o zapłatę

1. uchyla w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 27 kwietnia 2017 roku, sygnatura akt V GNC 1658/17 i oddala powództwo,

2. zasądza od powoda solidarnie rzecz pozwanych kwotę 95,00 złotych (dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwotę 917,00 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 1100/17

UZASADNIENIE

Powód L. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo- Usługowe (...) L. B. w J. pozwem z dnia 20 kwietnia 2017r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym od pozwanych W. Z., Ł. Z. (1) i K. Z. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. W.Ł.K. Z. w C. kwoty 4.059 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 września 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód i pozwani zawarli umowę sprzedaży towarów szczegółowo opisanych w fakturze z odroczonym terminem płatności. Powód wywiązał się ze swojego zobowiązania. Pozwani nigdy nie kwestionowali wartości oraz jakości nabytego towaru. Strona pozwana zatwierdziła wystawioną fakturę VAT oraz potwierdziła odbiór towaru. Pozwani nie zapłacili całości ceny do chwili obecnej, pomimo ponagień ze strony powoda oraz wezwania do zapłaty.

Do pozwu załączono uwierzytelniony odpis faktury VAT z podpisem przedstawiciela pozwanego uprawnionego do odbioru faktury VAT, potwierdzenie odbioru towaru i przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10 marca 2017r.

W dniu 27 kwietnia 2017r. Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt V GNC 1658/17 którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Zachowując ustawowy termin pełnomocnik pozwanych wniósł zarzuty od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pełnomocnik pozwanych wniósł o oddalenie powództwa w całości albowiem roszczenie powoda uległo przedawnieniu. W uzasadnieniu wskazano, że powód żąda zasądzenia od strony pozwanej kwoty 4.059,14 wraz z odsetkami od dnia 14 września 2014r. Strony są przedsiębiorcami i w przedmiotowej sprawie obowiązuje dwuletni okres przedawnienia, który rozpoczął bieg od 14 września 2014r. Zgodnie z art.554 k.c. roszczenia z umów sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch. Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W przedmiotowej sprawie roszczenie powoda wynikające z faktury nr (...) z dnia 15 lipca 2014r. uległo przedawnieniu z dniem 15 września 2016r. Ponadto w zarzutach podniesiono, że podpis na fakturze VAT nie należy do żadnego z pozwanych, a dostarczony towar był uszkodzony, a dokładnie dwa fotele, co strona pozwana zgłaszała powodowi. Powód w żaden sposób nie próbował naprawić przedmiotowych foteli przez okres ponad dwóch lat. Roszczenie powoda jest przedawnione i bezzasadne.

W odpowiedzi na zarzuty pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do pisma oraz przesłuchanie stron. Podniósł, że pozwani nie kwestionowali przed złożeniem zarzutów jakości zakupionego towaru ani jego wartości. Pozwani nie składali żadnych reklamacji dotyczących ewentualnego uszkodzenia towaru. Pozwani nie kwestionowali wystawionych wezwań do zapłaty. Wbrew twierdzeniom strony pozwanej nie doszło do przedawnienia roszczenia objętego pozwem. Z treści korespondencji mailowej wynika, że strony porozumiały się w przedmiocie odroczenia płatności należności powoda. To pozwani zwracali się o udzielenie dodatkowego czasu na spłatę zadłużenia, a powód wyraził na to zgodę. Z treści sprzeciwu wynika, że po stronie pozwanej nie było dobrej woli do polubownego rozwiązania sprawy, a zabieganie o odroczenie zapłaty miało jedynie na celu dążenie do przedawnienia roszczenia. Takie zachowanie jest sprzeczne z art. 5 k.c. i nie może być uznane za wykonywanie prawa.

Do zarzutów załączono korespondencję mailową przedstawiciela powoda i W. Z., z której wynika, że W. Z. deklarowała jak najszybszą spłatę faktury.

Powód nie stawił się na rozprawie w dniu 25 września 2017r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani w ramach prowadzonej działalności gospodarczej prowadzili dwa sklepy w C. i jeden w C.. W chwili obecnej jest jeden sklep w C.. Ł. Z. (2) jest po operacji by - passów i nie angażował się w prowadzenie sklepów zarówno żony W. Z., jak i syna K..

Dowód: zeznania pozwanego Ł. Z. (1) (00:31:32-

00:00:34:15 minuta rozprawy z dnia 25.09.2017r.)

Powód w dniu 15 lipca 2014r. wystawił pozwanym fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.059 zł z tytułu zakupu zestawu (...) 3R+1+1 Skóra. Adres dostawy wskazano (...) Oddział P. ul. (...). Termin płatności wskazano na dzień 13 września 2014r. Odbiór faktury VAT został potwierdzony podpisem złożonym na pieczęci pozwanych. Na fakturze wskazano datę odbioru towaru na 16 lipca 2014r.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k. 6 akt)

Na odwrocie faktury dokonano ręczną adnotację o treści „2 fotele uszkodzone przy dostawie” z podpisem (...)

Dowód: odwrotna strona faktury VAT nr (...) (k.55v akt)

Na dokumencie „Potwierdzenie odbioru towaru”, w którym potwierdzono odbiór towaru kompletnego bez wad, zgodnie z fakturą nr (...) z 15.07.2014r. przystawiona jest pieczęć pozwanych, na której złożono parafę różniącą się od podpisu złożonego na fakturze.

Dowód: Potwierdzenie odbioru towaru (k. 7 akt)

Na dokumencie „Potwierdzenie odbioru towaru” K. Z. nie złożył podpisu i nie wie czyj to podpis. Towar dostarczony był do sklepu w P., który prowadził sam. W sklepie była również ekspedientka, ale ona również nie podpisała tego dokumentu. Niezrozumiałe by było, gdyby ona podpisywała potwierdzenie odbioru towaru, gdy w tym samym dniu on podpisywał odbiór faktury. Zestaw składał się z trzyosobowej sofy i dwóch foteli. Przy oparciach foteli było wytarcie drewna. Przedstawiciel handlowy powoda pan Sroka w rozmowie telefonicznej powiedział, aby odebrać towar, a uszkodzone fotele będą wymienione. K. Z. uzgodnił później z panem Sroką, żeby rozpakować te meble i wystawić w sklepie po niższej cenie. Nie zgłosił tego na piśmie powodowi. Odebrał jedynie od kierowcy powoda, który przywiózł meble adnotację na odwrocie faktury o uszkodzonych fotelach. Nikt tych mebli nie kupił. Przedstawiciel powoda pan Sroka przyjeżdżał jeszcze później do sklepu w P., sprawdzając, czy K. Z. będzie chciał zamówić jeszcze jakiś towar. Obiecywał, że uszkodzone fotele będą wymienione, ale na razie mają stać. W listopadzie 2015r. sklep w P. został zamknięty, a towar przewieziony do C.. Później ten sklep został przewieziony do C. i prowadzony był przez W. Z..

Dowód: zeznania pozwanego K. Z. (00:09:48 –

00:21:58 minuta rozprawy z dnia 25.09.2017r.)

W dniu 15 marca 2016r. W. Z. odpisuje na maila nieznannej treści od J. G. przedstawicielki powoda, że sklep w P. prowadzony przez K. (Z.), który zrezygnował z prowadzenia firmy, został zamknięty w roku poprzednim, a towar został wystawiony w sklepie w C.. Zwróciła się z prośbą o cierpliwość w zapłacie towaru lub przyjęcie jego zwrotu. W odpowiedzi J. G. stwierdziła, że zwrot towaru nie wchodzi w rachubę. Poprosiła o spłacanie zaległości w ratach aby uniknąć windykacji. W odpowiedzi W. Z. zapewniła, że dołoży starań aby faktura została jak najszybciej uregulowana.

Dowód: korespondencja mailowa z 15 marca 2016 (k.40 – 41 akt)

K. Z. poinformował matkę W. Z., że nie należy płacić za przedmiotową fakturę ponieważ towar jest do wymiany ze względu na uszkodzenia. Nie miał zamiaru płacić za tę fakturę całej kwoty. Inne faktury od powoda były regulowane.

Dowód: zeznania pozwanego K. Z. (00:17:06 –

00:20:46 minuta rozprawy z dnia 25.09.2017r.)

Sklep w P. funkcjonował jako oddział. Księgowość była prowadzona odrębnie. Do sklepu w C. pozwani nie kupowali towaru od powoda. Pan Sroka przyjeżdżał tylko do syna. W. Z. nie dostała wezwania do zapłaty przesłanego pocztą, a jedynie mail. Sprawdziła wtedy w systemie, że taka faktura jest i odpowiedziała, że zapłaci za nią zapłaci nie znając sprawy. Dopiero później syn powiedział jej, że ma nie płacić za tę fakturę. Po wniesieniu sprawy do Sądu chciała ugodowo sprawę załatwić, ale zapłatę uzależniła od naprawy uszkodzonego mebla. Na to powód się nie zgodził. Innych zaległości wobec powoda pozwani nie mają.

Dowód: zeznania pozwanej W. Z. (00:22:55 – 00:31:32

minuta rozprawy z dnia 25.09.2017r.)

(...), w oparciu o zlecenie dochodzenia roszczeń finansowych od powoda, w dniu 10 marca 2017r. wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 5.164,37 zł wynikającej z należności głównej z faktury VAT (...) z 15 lipca 2014r., odsetek w kwocie 936,85 zł i kosztów windykacji (40 euro) w kwocie 168,52 zł.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 10.03.2017r. z dowodem

nadania listem poleconym (k. 8 – 9 akt).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz zeznań pozwanych. Sąd na podstawie art. 302§ 1 k.p.c. ograniczył do przesłuchania pozwanych, zgłoszony przez powoda dowód z zeznań stron albowiem powód nie stawiał się na rozprawie, prawidłowo wezwany pod rygorem pominięcia dowodu z jego zeznań.

Sąd nie dał wiary w prawdziwość dokumentu „Potwierdzenie odbioru towaru” albowiem nie ustalono, kto go podpisał i kiedy został wystawiony. Sąd podziela opinię pozwanego K. Z., że nie mogła go podpisać ekspedientka pracująca w jego sklepie w tym samym czasie, kiedy on podpisywał odbiór faktury VAT i odbierał od kierowcy powoda, który przywiózł meble adnotacją na odwrocie faktury o dwóch uszkodzonych fotelach. Zeznanie pozwanego K. Z. są, zdaniem Sądu, wystarczającym dowodem na zaprzeczenie prawdziwości tego dokumentu. Podpis na fakturze jest oczywiście odmienny od podpisu na kwestionowanym dokumencie. Odbioru mebli dokonywał K. Z. i tylko on mógł podpisać przedmiotowy dokument, czego nie uczynił.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art.535 kodeksu cywilnego).

(...) zostały odebrane przez pozwanego na skutek uzgodnienia z przedstawicielem powoda, że dojdzie do ich wymiany. Adnotacja na odwrocie faktury świadczy o złożonej reklamacji. Powód nie rozpatrzył jednak reklamacji w żaden sposób, również przez zgodę na obniżenie ceny, mimo obietnic składanych wobec pozwanego K. Z. przez przedstawiciela handlowego powoda. Powód nie domagał się również zapłaty za meble mimo upływu terminu płatności wynikającego z faktury VAT. Z załączonej niepełnej korespondencji mailowej pracownicy powoda z pozwaną W. Z. z dnia 15 marca 2016r. nie wynika dokładnie, której faktury dotyczy. Może dotyczyć faktury, która została później uregulowana. W. Z. przejęła do swojego sklepu towar znajdujący się w zlikwidowanym sklepie jej syna i nie była zorientowana w szczegółach, co do dokonywanych przez niego transakcji handlowych. Odpowiedzi na maila udzieliła bazując jedynie na danych w systemie komputerowym.

Zgodnie z art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt.2 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę przeciwko której roszczenie przysługuje.

Zdaniem Sądu załączony przez powoda fragment korespondencji mailowej nie może być uznany ani jako oświadczenie prawne ani jako oświadczenie faktyczne pozwanej W. Z. o uznaniu roszczenia wynikającego z faktury VAT nr (...). Do przerwania biegu przedawnienia nie doszło.

Powód wniósł pozew do Sądu w dniu 20 kwietnia 2017r., po upływie dwuletniego okresu przedawnienia, który rozpoczął bieg w dniu wymagalności faktury, tj. w dniu 14 września 2014r.

Podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia podlegał więc uwzględnieniu.

Na podstawie art. 496 kodeksu postępowania cywilnego Sąd uchylił więc nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w całości i oddalił powództwo.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego spór powoda. Na koszty podlegające zwrotowi pozwanym od powoda złożyła się opłata sądowa od zarzutów od nakazu zapłaty i wynagrodzenie ich pełnomocnika ustalone w

oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U z 2015r. poz.1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś